

Dagheimið á Berjabrekku tikið í nýtslu:

Øll hava rætt til tvey umhvørvi

Tey brekaðu, sum eru ringast fyri, hava nú eisini eitt stað at fara um dagarnar, tá tey ikki eru heima

Tað var ein stoltur brúkarar, sum hábaðsliga gav mær eitt fast lógvatak, tá dagheimið Virkni á Berjabrekku hevði móttøku týsdagin.

Nógv varð gjørt burtúr, og rættur veitsludámur var yvir lóguni, har sungið og spælt varð fyri gestunum, og nógv var røður vóru hildnar.

Fleiri nýttu høvi at ynskja tillukku, eins og nógv leitaðu aftur í tíðina, tá tey brekaðu, sum her fáa innivist, ikki høvdu so stásiligar umstøður, sum á hesum stovni.

Dagheimið Virkni er ætlað teimum brekaðu, sum eru ringast fyri, og tí hava enn meira brúk fyri stímrandi umhvørvi og góðari røkt.

Bert hugfloði setur mark

Lena Rasmussen, leiðari á Verkstanum Vón, bjóðaði gestum, brúkarum og starvsfólkum vælkominn.

Hon greiddi frá gongdini í byggingmalinum, frá tí spakin varð settur í fyrri sløkum

tveimum árum síðani og til í dag. Hon nevndi í takkar-røðuni Torben Risom Petersen, sála, sum var ein tann ídnasti at fáa henda stovnin bygðan. Tað gjørdur allir røðarnir uttan undantak eisini.

Takið væl ímóti hesum stovni, sum hevur so góðar karmar, at bert hugfloðið setir tykkum mark, segði Lena Rasmussen.

Jóannes Eidesgaard, landsstýrismaður í almannamálum, helt røðuna fyri landsstýrið.

Hann segði m.a., at tað var eitt gleðiligt eyðkenni fyri ta politisku uppfatanina á okkara leiðum, at øll menniskju - uttan mun til brek ella ikki brek, hava sama virði, og at øll menniskju hava rætt til at luttaka virkin í samfelagnum.

Jóannes Eidesgaard segði víðari: - Tað at vera brekaður er ikki ein eginleiki hjá tí einstaka, men eisini eitt samspæl millum møguleikar hjá tí einstaka

og krøvini frá samfelagnum.

Ikki bert helmarætt

- Eisini her hjá okkum eru nógv framstig gjørd. Fyrr vóru okkara evnaveiku flutt av landinum til Danmarkar, við lítum ella als ongum útliti fyri at sleppa heimaftur.

- Her er tóbetur vend kominn í, hóast nakrir av okkara landsmonnum enn eru á flatlandum og neyvan koma heimaftur.

Ikki vera frámerki

Jóannes Eidesgaard nevndi politiska aðalmálið, at brekaðu landsmenn okkara ikki bert hava heimarætt, men at teir eisini eru ein náttúrligur partur av føroyska gerandisdegnum.

- Tað at vera brekaður skal ikki vera eitt frámerki, men heldur ein undirstrikan av, at allir Guds skapningar ikki eru eins frá Hansara hond, segði Jóannes Eidesgaard og takkaði vegna Føroya Landsstýri arbeiðstakarum, arbeiðsfólki, handverkarum, ráðgevum,

byggileiðslu og byggingnevdni fyri væl úr hondum greitt arbeiði, eins og hann ynskta brúkarum og starvsfólkum góða eyðnu við virkseminum í Virkni.

Gunnleig Durhuus, arkitekt, formaður í byggingnevdni fyri dagheimið og umboð landsstýrisins, segði m.a.: - Tað er týðningarmikið at byggja góðar og vakrar bygningar til okkara eftirkomarar. Henda uppgávan var bundin, tí stovn-

ur, so verður eitt petti skrivnað aftrat søguni, søguni hjá Andveikravermndini. At søgan verður betri og betri fyri hvønn dag, kunnu vit á-sanna í dag.

Prísurin fyri karmarnar eru nú goldin í krónum. Virðini fara tit at síggja í lífsvirðinum hjá teimum menniskjum, ið fara at virka innan fyri hesar karmar, segði Diana í Puntabyrgi.

Frá kjallaragólvinum

Helena Samuelsen, sum

Jóannes Eidesgaard, landsstýrismaður, sum tók stig til at byggja dagheimið Virkni, heilsar her upp á Eyðstein Mortensen og Lisu Mourtsen, tveir væl nøgdir brúkarar

urin skuldi laga seg eftir umhvørvinum á Berjabrekku, og tá hava sítt egna eyðkenni. Hon takkaði Tróndi Fuglø, arkitekti, fyri væl úr hondum greitt arbeiði.

Prísur og virði

- Nógv halda, at vakrir bygningar kosta nógv, meðan ótrivaligir bygningar kosta lítið. So er ikki í hesum føri. Her hevur dentur verið lagdur á kostnaðin, og nú avtornar, kostar hann eina mið. Krónur minni enn mett.

Næsti røðari var Diana í Puntabyrgi, formaður í felagnum Javna, sum tosaði út frá setninginum: Alt hevur ein prís - bert menniskju hava virði.

- Sögan um vardan verkstað, dagheim ella vard arbeiðspláss, er ikki so gomul í Føroyum, tess lættari er tað, tí vit so ikki eru so vana-bundin.

- Hvørja ferð ein nýggjur bygningur sum hesin kem-

eisini hevur verið virkin í felagnum Javna frá byrjanini, segði m.a. - Frá kjallaragólvinum í Losjuni, eru tit nú komin í henda stásiliga stovni. Hon leitaði eini 20 ár aftur í tíðina, tá tey tosaðu um at fáa brekaðum fólki eitt stað at búgva, men eisini verkstað at arbeiða í.

- Eg helt altíð, at vit skuldu hava ein verkstað til framleiðslu, og so ein verkstað til tey, sum ikki vóru so væl fyri, út frá tí grundgeving, at øll eiga rættin til tvey umhvørvi - eitt heima og eitt úti umhvørvi, segði Helena Samuelsen og fegnast um, at hetta nú varð vordandi veruleiki.

Hjórdís á Argjaboga, var millum tey fyrstu starvsfólkini í Føroyum, sum var um tey evnaveiku í byrjanini fyri 22 árum síðan. Hon ynskta brúkarum og starvsfólkum tillukku við Virkni, og leitaði eisini aftur í tíðina, tá hon arbeiðdi í fyrsta verkstaðinum í Losjuni.

Rættur veitsludámur var øllum, tá dagheimið Virkni alment varð tikið í nýtslu týsdagin. Serliga ahugavert var tað at hoyra Rasmus Magnussen og Malena Thomsen framfara góðar og stuttligar sangir. Vinstrimegin Malan Thomsen, og fremst í myndini Sanna Joensen.